

Madelein van der Sloot: “belang van het kind belangrijker dan privacy”

Madelein van der Sloot werkt sinds september 2007 als zorgcoördinator aan de Hofstad Mavo. Ze komt uit het basisonderwijs, volgde de Pabo en studeerde orthopedagogiek. Was aangenaam verrast door het type kinderen dat ze op school aantrof, na alle negatieve berichten die ze in de krant over vmbo-leerlingen had gelezen. Heeft de zorg over 350 leerlingen.

“Ik kwam meteen vanaf het begin van mijn aanstelling op de Hofstad Mavo in aanraking met de Verwijsindex. Ik stond er positief tegenover omdat het me zou helpen om in een eerder stadium in contact te komen met allerlei hulpverleners. Ik heb gemerkt dat je sneller een totaalbeeld van zorgleerlingen krijgt en ook voor de samenwerking draagt de Verwijsindex een hoop bij. Het systeem is zeker van meerwaarde voor de school. Het belang zit vooral in de informatie die je krijgt over een kind. Omdat ouders het niet altijd melden dat hun kind al in de hulpverlening zit, kan ik zo toch zien welke andere instellingen met het gezin bezig zijn. Dan weet ik of het al in het systeem staat en of ik snel moet handelen. Bereikbaarheid en communicatie zijn essentieel hierbij. Ieder kind dat nieuw in het zorgadviesteam ter sprake komt, wordt gemeld. Er zijn een paar matches ontstaan, maar hier hebben we nog niet veel contact over gehad.

Het is belangrijk dat nog meer instanties betrokken raken bij de Verwijsindex. Op het moment dat het maar een kleine groep is, heeft het geen zin meer, dus moeten we allemaal besluiten om mee te doen. In eerste instantie zullen alle basisscholen en middelbare scholen mee moeten doen, maar ook de Raad voor de Kinderbescherming. In hun systeem zijn de kinderen opgenomen die het meest dringend hulp nodig hebben.

Wat mij betreft moeten ook de wijkagent en de politie mee gaan doen aan de Verwijsindex. Als bijvoorbeeld een moeder van een leerling bij Parnassia loopt vanwege een drugsprobleem, wil ik dit ook weten. Hoe meer instanties – ook landelijk – meedoen hoe beter. Bij ons op school zitten heel veel kinderen die niet in de directe omgeving wonen en uit een andere regio van Den Haag komen. Ook die moeten van het systeem kunnen profiteren.

Een verbetering van het systeem zou kunnen liggen in het melden van meer dan één kind binnen een gezin. Broertjes en zusjes kunnen soms een andere achternaam hebben of op een andere school zitten. Het zou echt een pluspunt zijn, als dat ook kan worden meegenomen in het systeem. Op het moment dat er iets gebeurt binnen een gezin is het voor ons belangrijk om het hele plaatje in beeld te hebben. Stel dat er een vader is die zijn kind slaat, en er wonen nog twee kinderen van een andere vader, dan is het belangrijk ook naar hen te kunnen kijken. Wat me ook een verbetering lijkt is om, zoals in Rotterdam, de ouders pas toestemming te vragen op het moment dat er een match is. Het is soms lastig om het systeem aan ouders uit te leggen en ze hierin mee te krijgen. Het belang van het kind gaat voor privacy.

Mijn ervaring met jeugdzorg is zeer divers. Ik heb gemerkt dat het erg persoonsgebonden is, maar ook afhangt van de instantie waar je mee te maken hebt. Het is altijd fijn om iemand te treffen die goed bereikbaar is en initiatieven neemt. Niet alleen het bureau jeugdzorg heeft te maken met lange wachtlijsten. De wachtlijsten bij de Raad voor de Kinderbescherming lopen op tot maar liefst zes maanden. Deze problematiek moet door gemeente en overheid worden aangepakt.”